د حضرت عاموس نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

١ ﴿١﴾ د عاموس پيغام، چې د تقوع ښار يو شپون وو. دا هغه پيغام دے څۀ چې هغۀ د زلزلې نه دوه کاله مخکښې د اِسرائيل په حقله په رويا کښې وليدل، کله چې عُزياه د يهوداه بادشاه وو او يربعام د يهوآس زوئ د اِسرائيل بادشاه وو. ﴿٢﴾ هغۀ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د صيون نه غرمبيږی، او د يروشلم نه غوريږی. د شپونکو د څرن ځايونه به اوچ شی، او د کرمل د غرۀ په سر وابښۀ به مراوے شی.“

د بنی اِسرائيلو په ګاونډيانو د مالِک خُدائ عدالت

﴿٣﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د دمشق خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. هغوئ زما خلق په جلعاد کښې وهلی دی داسې لکه په تريشر چې غله دانه ټکولے شی. ﴿٤﴾ نو زۀ به د حزائيل په شاهی محل اور نازل کړم او دا به د بِن‌حدد قلعه ګانې وسوزوی. ﴿٥﴾ زۀ به د دمشق دروازې ماتې کړم او د آون د وادئ بادشاه چې په تخت ناست دے به ووژنم، زۀ به د بيت‌عدن بادشاه تباه کړم. د آرام خلق به د قير مُلک ته جلاوطن شی،“ مالِک خُدائ داسې فرمائی. ﴿٦﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د غزه خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ ټوله علاقه جلاوطن کړه او ادوم باندې يې خرڅه کړه، ﴿٧﴾ نو زۀ به د غزه په دېوالونو اور نازل کړم، او هغه به د دې قلعه ګانې وسوزوی. ﴿٨﴾ زۀ به د اشدود خلق وژنم او د اسقلون بادشاه به تباه کړم. بيا به زۀ په عقرون حمله وکړم او يو څو فلستيان چې ژوندی پاتې دی به هم مړۀ شی،“ دا د مالِک قادر مطلق خُدائ فرمان دے. ﴿٩﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د صور خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د بنی اِسرائيلو سره د ورورولی د لوظ لحاظ ونۀ کړو بلکې ټوله علاقه يې جلاوطن کړه او په ادوم يې خرڅه کړه. ﴿١٠﴾ نو زۀ به د صور په دېوالونو اور رانازل کړم او دا به د هغې ټولې قلعه ګانې وسوزوی.“ ﴿١١﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د ادوم خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ خپلو ورونو بنی اِسرائيلو پسې تُوره په لاس منډې وهلې او په هغوئ يې هيڅ رحم نۀ کولو. او خپله غصه يې جاری وساتله، او غصه يې د قابو نه بهر کېده. ﴿١٢﴾ نو زۀ به په تيمان اور نازل کړم او دا به د بُصره قلعه ګانې تباه کړی.“ ﴿١٣﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د عمون خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د جلعاد د اُميدوارو ښځو خېټې وشيرلې د دې دپاره چې خپل سرحدونه لوئ کړی. ﴿١٤﴾ نو زۀ به د ربه په دېوالونو اور نازل کړم، او دا به د هغې ټولې قلعه ګانې وسوزوی. د جنګ په ورځ به د جنګ دغه شان چغې اوريدے شی، لکه د طوفان په ورځ چې تېزه سيلۍ وی. ﴿١٥﴾ د هغوئ بادشاه به خپلو آفسرانو سره يو ځائ جلاوطن شی،“ دا د مالِک خُدائ فرمان دے.

٢ ﴿١﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د موآب خلقو بار بار ګناه کړې ده، او زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د ادوم د بادشاه هډوکی وسوزول او ايرې يې کړل. ﴿٢﴾ نو زۀ به په موآب اور نازل کړم، دا به د قريوت قلعه ګانې وسوزوی. څنګه چې د جنګ لويه اله ګوله شی او بيګل وغږيږی نو موآب به د جنګ په تاو کښې هلاک شی. ﴿٣﴾ زۀ به د موآب بادشاه سره د هغۀ د آفسرانو تباه کړم،“ مالِک خُدائ فرمائی. ﴿٤﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د يهوداه خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ شريعت رد کړو او د هغۀ په حُکمونو يې عمل ونۀ کړو. ځکه چې هغوئ د دروغو خُدايانو بې‌لارې کړل، هغه خُدايانو چې د دوئ پلار نيکونو يې پيروی کوله. ﴿٥﴾ نو زۀ به په يهوداه اور نازل کړم او دا به د يروشلم قلعه ګانې وسوزوی.“

د بنی اِسرائيلو عدالت

﴿٦﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی، ”د بنی اِسرائيل خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغير پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ صادقان خلق په سپينو زرو او غريبانان په يو جوړ څپلو خرڅوی. ﴿٧﴾ هغوئ د غريبانانو سرونه لکه د زمکې د خاورې

په شان د پښو لاندې کوی او نهٔ پرېږدی چې مظلومانو ته اِنصاف مِلاو شی. پلار او زوئ هم يوې ښځې سره څملی او زما د پاک نوم بې‌حرمتی کوی. ﴿٨﴾ هغوئ د هرې قربان‌گاه په خوا کښې په هغه کپړو کښې چې په ضمانت کښې اخستے شوې وی څملی. د خپل خُدائ په کور کښې هغوئ په هغه پېسو مے څښی چې د بې‌اِنصافئ د جرمانې په طور اخستلے شوې دی. ﴿٩﴾ خو زما خلقو وکتل چې ما اموريان تباه کړل، اگر کهٔ هغوئ د دِيار په شان لوړ او د څېړی په شان مضبوط وُو. ما بره نه د هغې مېوه او لاندې نه جرړې ووېستلې او برباد مې کړل. ﴿١٠﴾ هم ما تاسو د مِصر نه راووېستلئ، او څلوېښت کاله مې په صحرا کښې ستاسو لارښودنه وکړه چې تاسو د امورِيانو زمکه قبضه کړئ. ﴿١١﴾ هم ما ستاسو ځينې زامن پېغمبران جوړ کړل او څهٔ ځوانان مې د خِدمت دپاره د نذير په حيثيت وقف کړل. ولې دا رښتيا نهٔ دی زما خلقو بنی اِسرائيلو؟" مالِک خُدائ داسې فرمائی. ﴿١٢﴾ "خو تاسو د نذير په حيثيت په وقف شوو خِدمت کوونکو مے وڅښل او د هغوئ قَسم مو مات کړو او پېغمبرانو ته مو حکم وکړو چې، پېشگويانې مهٔ کوئ. ﴿١٣﴾ نو بيا، زهٔ به تاسو داسې دباؤ کړم لکه څنگه چې د غلې نه ډکه گاډی دباؤ وی. ﴿١٤﴾ نهٔ به تېزه منډه وهونکی وتښتېدے شی، او نهٔ به طاقتور کښې طاقت پاتې شی، او نهٔ به جنگيالی خپل ژوند بچ کړے شی. ﴿١٥﴾ نهٔ به غشی ويشتونکی، نهٔ به تېزه منډه وهونکی او نهٔ به په آس سوارهٔ خپل ژوند بچ کړے شی. ﴿١٦﴾ په هغه ورځ به تکړه فوجيان هم بربنډ وتښتی،" مالِک خُدائ فرمائی.

د بنی اِسرائيل گناه او سزا

٣ ﴿١﴾ دا کلام واورئ چې مالِک خُدائ ستاسو خلاف فرمائی، اے بنی اِسرائيلو، دا د هغه ټولو قبيلو خلاف دے چې ما د مِصر نه بهر راويستی دی، ﴿٢﴾ "صرف تاسو يئ چې ما د زمکې په ټولو قومونو کښې خوښ کړی يئ، نو ځکه به زهٔ تاسو ته ستاسو د ټولو گناهونو په وجه سزا درکړم. ﴿٣﴾ آيا دوه کسان يو ځائ سفر کولے شی ترڅو چې هغوئ داسې کولو باندې متفِق نهٔ وی؟ ﴿٤﴾ آيا زمرے په ځنگل کښې غرمبېږی کله چې د هغهٔ ښکار نهٔ وی؟ آيا هغه په خپل غار کښې غرمبېږی کله چې هغهٔ څهٔ نهٔ وی نيولی؟ ﴿٥﴾ آيا يو مارغهٔ په لټ کښې گېرېدے شی کله چې ورته د گېرېدو دپاره څهٔ نهٔ وی؟ آيا دام په زمکه په خپله بندېږی کله چې ښکار د گېرېدو دپاره نهٔ وی؟ ﴿٦﴾ کله چې په ښار کښې بيگل وغږېږی نو خلق نهٔ يرېږی؟ کله چې يو ښار باندې افت راشی آيا دا مالِک خُدائ نهٔ وی راوستے؟ ﴿٧﴾ يقيناً چې قادر مطلق خُدائ هيڅ نهٔ کوی ترڅو چې خپله منصوبه خِدمت کوونکو پېغمبرانو ته څرگنده نهٔ کړی. ﴿٨﴾ خو اوس زمرے په غرمبېدو دے نو څوک به نهٔ يرېږی؟ اوس خو قادر مطلق خُدائ خپل کلام وفرمائيلو، نو څوک به د هغهٔ د پېشگويئ ورکولو نه اِنکار وکړی؟"

د سامريې تباهی

﴿٩﴾ د اشدود قلعه گانو ته او د مِصر قلعه گانو ته اعلان وکړه چې، "د سامريه په غرونو راغونډ شئ او وگورئ چې په دې ښار کښې څهٔ کېږی. څومره لويه گډوډی ده پکښې او څومره ظلم د هغې خلقو سره کېږی." ﴿١٠﴾ مالِک خُدائ فرمائی، "هغوئ په دې نهٔ پوهېږی چې صحيح کار څنگه وکړی. هغوئ خپلې قلعه گانې د هغه مال نه ډکې کړې دی کوم چې په ظلم زياتې او غلا سره اخستے شوے دے." ﴿١١﴾ نو ځکه قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، "دشمن به ستاسو وطن محاصره کړی او ستاسو پخې قلعې به راوغورزوی او ستاسو قلعې به لوټ کړی." ﴿١٢﴾ مالِک خُدائ دا فرمائی، "لکه څنگه چې يو شپون د ازمرى د خولې نه د گډې د پښې يو دوه هډوکی يا د غوږ يوه ټوکړه بچ کړی، نو دغسې به هغه بنی اِسرائيل چې په سامريه کښې اوسېږی هغوئ به دومره برباد شی او داسې به پاتې شی لکه چې د کټ يو بازو او د کُرسی يوه پښه باقی پاتې شی." ﴿١٣﴾ قادر مطلق خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائی، "واورئ، او د يعقوب د خاندان خلاف گواهی ورکړئ. ﴿١٤﴾ په کومه ورځ چې زهٔ بنی اِسرائيلو له د گناهونو سزا ورکوم، زهٔ به د بيت‌ايل قربان‌گاه تباه کړم. د هرې قربان‌گاه ښکرونه به مات شی او په زمکه به راوغورزولے شی. ﴿١٥﴾ زهٔ به د اوړی کورونه او د ژمی کورونه دواړه تباه کړم. هغه کورونه چې د هاتی په غاښونو ښائسته کړے شوی دی هغه به تباه شی او دا محلونه به باقی پاتې نهٔ شی،" مالِک خُدائ فرمائی.

۴ (۱) ”ما ته غوږ ونيسئ، د سامريه په غرونو اے د بسن څربه غواګانو، تاسو هغه ښځې يئ چې په غريبانانو ظلم کوئ او
ضرورتمند د پښو لاندې کوئ، او څوک چې خپلو خاوندانو ته همېشه وائى چې، مونږ له د څښلو دپاره مے راوړئ. (۲) قادر
مطلق خُدائ په خپل پاکوالى قسم وکړو چې هغه وخت به يقيناً راشى چې تاسو ته به پوزو کښې کُنډې واچولے شى او په
راښکلو به بوتلے شئ، تاسو هر يو کس به داسې راښکلے شئ لکه څنګه چې په کُنډه کښې کب راښکلے شى. (۳) تاسو هر يو
به په دېوالونو کښې د جوړو شوو لارو نه په زور وويستلے شئ، تاسو به بهر د حرمون شمال طرف ته وغورزولے شئ.“ مالِک
خُدائ دا فرمائى.

د بنى اِسرائيلو نافرمانى

(۴) ”نو بيا خو لاړ شئ او په بيت‌ايل کښې بُتانو ته قربانى پېش کړئ. په جِلجال کښې نافرمانى جارى ساتئ. هر سحر قربانى
کوئ، او په هره دريمه ورځ خپله لسمه حِصه راوړئ. (۵) خمبيره روټۍ د شکرانې په طور پېش کړئ بيا په اوچت آواز د هغه
قربانو اعلان وکړئ کومې چې تاسو په خپله خوښه کوئ. ځکه چې داسې کارونه کول تاسو بنى اِسرائيل ډېر خوښوئ.“ دا
مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى. (۶) ”ما په هر ښار لوږه راوسته او په هر کلى مې قحط راوستو. خو بيا هم تاسو ما ته واپس
رانۀ غلئ،“ مالِک خُدائ دا فرمائى. (۷) ”کله چې ستاسو فصل ته د باران سخت ضرورت وو نو ما د دې وربدل بند کړل. ما په
يو کلى باران وورولو خو په بل کلى مې ونۀ ورولو. په يو پټى باران وشو، خو بل پټے اوچ شو. (۸) خلق د اوبو په لټون کښې
کلى په کلى سرګردانه ګرځېدل، خو هلته هم د څښلو دپاره کافى اوبۀ نۀ وې. خو بيا هم تاسو ما ته واپس رانۀ غلئ،“ مالِک
خُدائ دا فرمائى. (۹) ”ما ستاسو په فصلونو او د انګورو په باغونو تِليا او بيمارى راوسته. د قحطۍ مُلخانو ستاسو د اينځرو او
د زيتُونو ونې وخوړلې. خو تاسو بيا هم ما ته واپس رانۀ غلئ،“ مالِک خُدائ دا فرمائى. (۱۰) ”ما په تاسو وباګانې راوستلې څنګه
مې چې په مِصريانو رالېږلې وې. ما ستاسو زلمى په تُوره ووژل، او ستاسو ټول آسونه مې بوتلل. ما ستاسو په لښکر ګاه کښې
ستاسو يوزې د مړو د بوئ نه ډکې کړې. خو تاسو بيا هم ما ته واپس رانۀ غلئ،“ مالِک خُدائ دا فرمائى. (۱۱) ”ما ستاسو څۀ
خلق تباه کړل لکه څنګه چې مې د سدوم او عموره خلق تباه کړى وُو. تاسو د هغه نيم سوزېدونکى لرګى په شان وئ کوم چې د
اور نه راښکلے شوے وى، خو تاسو بيا هم ما ته راونۀ ګرځېدئ،“ مالِک خُدائ دا فرمائى. (۱۲) ”نو اے بنى اِسرائيلو، تاسو به
وګورئ چې زۀ درسره څۀ کوم، نو ځکه زۀ درسره داسې کوم، نو د خپل خُدائ پاک سره د ملاقات دپاره تيار شئ، اے بنى
اِسرائيلو.“ (۱۳) ځکه چې مالِک خُدائ هم هغه دے چا چې غرونه پيدا کړى دى، او هوا يې پيدا کړې ده، او خپل خيالات بنى آدم
ته ښکاره کوى. هغه د سحر رڼا په تيارۀ بدلوى او د زمکې په اوچتو ځايونو باندې ګرځى. د هغۀ نوم مالِک خُدائ پاک، ربُ
الافواج دے.

د بنى اِسرائيلو سندرې وئيل

۵ (۱) اے بنى اِسرائيلو، زۀ چې د غم کومه سندره ستاسو په حقله وايم، هغې ته غوږ ونيسئ، (۲) ”پېغله بنى اِسرائيل
راغورزېدله ده، بيا به هيڅکله دوباره نۀ راپاڅى. هغه په خپله زمکه يواځې راغورزېدلې ده چې هيڅوک به يې دوباره ونۀ دروى.“
(۳) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، ”د بنى اِسرائيلو د يو ښار نه چې زر فوجيان د جنګ دپاره ولېږلے شى، نو صرف
سل به په کښې پاتې شى، او چې د يو بل ښار نه يې سل فوجيان ولېږلے شى، نو صرف لس به په کښې واپس راشى.“ (۴)
مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو قوم ته داسې فرمائى، ”ما ولټوئ نو تاسو به ژوندى پاتې شئ. (۵) مۀ بيت‌ايل لټوئ، او مۀ جِلجال ته
ځئ، او مۀ بيرسبع ته سفر کوئ ځکه چې د جِلجال خلق به يقيناً جلاوطن کړے شى، او بيت‌ايل به نيست و نابود کړے شى.“
(۶) د مالِک خُدائ طلبګار شئ نو ژوندى به پاتې شئ، ګنې هغه به د يوسف خاندان لکه د اور وسوزوى، او بيت‌ايل به خاورې
ايرې کړى او هيڅوک به داسې نۀ وى چې هغه اور مړ کړى. (۷) تاسو هغه څوک يئ چې اِنصاف په ګنډير بدلوئ او صداقت په
زمکه راغورزوئ. (۸) هغه چا چې ستورى پيدا کړى دى، چا چې د ستورو غومبک پيدا کړے دے. او څوک چې تيارۀ د سحر
په رڼا بدلوى، او د ورځې رڼا په شپه بدلوى. څوک چې د سمندر اوبۀ راوغواړى او د زمکې په مخ يې وراړوى، د هغۀ نوم مالِک

خُدائ دے. ﴿٩﴾ هغه په زورَورو خلقو سمدستی تباهی راولی او د هغوئ مضبوطې قلعه ګانې تباه کوی. ﴿١٠﴾ تاسو د هغوئ نه
نفرت کوئ څوک چې په عدالت کښې اِنصاف کوی، او هغوئ سپکوئ څوک چې حقیقت وائی. ﴿١١﴾ تاسو په غریبانانو ظلم
کوئ او د هغوئ په غله د حد نه زيات ټيکس لګوئ. نو په دې وجه اګر کۀ تاسو د کاڼو نه ښائسته کورونه جوړ کړی دی خو
تاسو به په هغې کښې نۀ اوسېږئ، اګر کۀ تاسو د انګورو ډک باغونه کَرلی دی خو تاسو به د هغې مے ونۀ څښئ. ﴿١٢﴾ ما ته پته
ده چې ستاسو جرمونه څومره ډېر دی او ستاسو ګناهونه څومره لوئې دی. تاسو په صادقانو ظلم کوئ او رشوتونه اخلئ او د
غریبانانو سره په عدالت کښې اِنصاف نۀ کوئ. ﴿١٣﴾ نو په دې وجه هوښيار انسان په داسې وخت کښې خاموشه وی، ځکه چې
زمانه ډېره خرابه ده. ﴿١٤﴾ د ښو لټون کوئ او بدو پسې مۀ ګرځئ نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بيا به مالِک خُدائ، ربُ الافواج
ستاسو مل وی، لکه څنګه چې تاسو دعوی کوئ چې هغه ستاسو مل دے. ﴿١٥﴾ د بدو نه نفرت کوئ او د نېکئ سره مينه کوئ،
او په عدالت کښې اِنصاف قائم کړئ. نو کېدے شی چې مالِک خُدائ، ربُ الافواج، د بنی اِسرائيلو په باقی پاتې شوو خلقو رحم
وکړی. ﴿١٦﴾ نو ځکه مالِک خُدائ، ربُ الافواج قادر مطلق خُدائ فرمائی، "په ټولو کوڅو کښې به ژړاګانې وی او په هر چوک
کښې به د مړو وير وی. زميندارانِ د ماتم کولو دپاره راوغوښتلے شی او کسبی ماتم کوونکی به د ژړا دپاره راوغوښتلے شی.
﴿١٧﴾ د انګورو په ټولو باغونو کښې به ژړاګانې وی، ځکه چې زۀ به ستاسو د سزا دپاره ستاسو په مينځ کښې تېر شم،" مالِک
خُدائ فرمائی.

د مالِک خُدائ ورځ

﴿١٨﴾ په تاسو دې افسوس وی څوک چې د مالِک خُدائ د قيامت د ورځې ارمان کوئ. تاسو ولې د مالِک خُدائ د قيامت د
ورځې ارمان کوئ؟ دا به ستاسو دپاره د رڼا نه بلکې د تيارۍ ورځ وی. ﴿١٩﴾ دا به داسې وی لکه چې څوک د ازمرى نه تښتى او
مېلو ته مخامخ شی، او يا خپل کور ته لاړ شی او لاس په دېوال باندې کېږدی او مار يې وچيچی. ﴿٢٠﴾ آو، د مالِک خُدائ د
قيامت ورځ به تيارۀ او د نااُميدئ سبب وی. دې کښې به د خوشحالئ يا د اُميد رڼا نۀ وی. ﴿٢١﴾ "زۀ ستاسو اخترونو نه سخت
نفرت کوم او ستاسو مذهبی محفلونه ما ته هيڅ خوشحالی نۀ راکوی. ﴿٢٢﴾ اګر کۀ تاسو ما ته سوزېدونکې نذرانې او د غلې
نذرانې راوړئ، نو زۀ به دا قبولې نۀ کړم. اګر کۀ تاسو ما ته د څورب څناورو د خپلې خوښې نذرانې پېش کړئ زۀ به دې ته هيڅ
نظر ونۀ کړم. ﴿٢٣﴾ د خپلو سندرو شور زما نه اخوا کړئ، زۀ ستاسو د رباب ساز اورېدل نۀ غواړم. ﴿٢٤﴾ د دې په ځائ دې
اِنصاف لکه د اوبو د چپو په شان وبهيږی، او صداقت د هغه سيند په شان چې هيڅکله نۀ اوچيږی. ﴿٢٥﴾ اے بنی اِسرائيلو، کله
چې تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بيابان کښې وئ نو ما ته مو کله قربانئ او نذرانې راوړې دی څۀ؟ ﴿٢٦﴾ خو اوس چې تاسو د
سکوت بُت عبادت وکړو کوم چې تاسو خپل بادشاه منئ، او کيوان چې ستاسو په ستورو کښې معبود دے، نو تاسو به دا بُتان
په خپلو اوږو ګرځوئ. ﴿٢٧﴾ نو په دې وجه به زۀ تاسو د دمشق نه هم اخوا جلاوطن کړم،" مالِک خُدائ فرمائی، د چا نوم چې
قادر مطلق خُدائ دے.

د بنی اِسرائيلو تباهی

6 ﴿١﴾ "په تاسو دې افسوس وی څوک چې په صيون کښې په آرام پراتۀ يئ، او په تاسو هم څوک چې خپل ځان د سامرېې په
غر محفوظ ګڼئ. تاسو په بنی اِسرائيلو کښې نامتو او مشهور يئ، چا له چې خلق د مدد غوښتلو دپاره ورځی. ﴿٢﴾ تاسو کلنه
ښار ته لاړ شئ او وګورئ چې هلته څۀ شوی دی. بيا د حمات لوئ ښار ته لاړ شئ، او بيا په فلستيه کښې د جات ښار ته ورکوز
شئ. تاسو خو د هغوئ نه څۀ زيات ښۀ نۀ يئ؟ ولې ستاسو علاقه د هغوئ نه لويه ده څۀ؟ ﴿٣﴾ تاسو دا نۀ منئ چې د مصيبت
هغه ورځ به راشی، بلکې تاسو د بې‌اِنصافئ حکومت قائم کړے دے. ﴿٤﴾ په تاسو افسوس چې د هاتی په غاښونو په ښائسته
کړے شوی پالنګونو کښې اوده کېږئ او په حُجره کښې په کټونو کښې غزېږئ. تاسو د خوراک دپاره د خپلو رمو نه د خوښې
ګډورى او د خپل مال نه څربه سخی خوښوئ. ﴿٥﴾ تاسو په سرېندو کښې بې‌مطلبه سازونه غږوئ او خپل ځان د داؤد سره د
برابرولو کوشش کوئ. ﴿٦﴾ تاسو د میو ډک جامونه څښئ او اعلیٰ عطر لګوئ، خو تاسو د خپل مُلک په تباهئ څۀ خفګان نۀ

کوئ. ﴿۷﴾ نو ځکه تاسو به اولنی خلق یئ چې جلاوطن به شئ، او ستاسو مېلې او غزېدل به ختم شی.“ ﴿۸﴾ قادر مطلق خُدائ په خپل ذات قسم کړے دے. مالِک خُدائ، ربُ الافواج فرمائی، ”زۀ د یعقوب د غرور نه کرکه کوم، او د هغۀ مضبوطو قلعه ګانو نه نفرت کوم. زۀ به ښار او په دې کښې چې هر څۀ دی دشمن ته حواله کړم.“ ﴿۹﴾ کۀ په یو خاندان کښې لس سړی پاتې وی نو هغوئ به هم مړۀ شی. ﴿۱۰﴾ او چې کله د هغوئ یو خپلوان راشی څوک چې د هغوئ د مړو د دفن کولو ذمه وار وی او کور ته ورننوځی چې مړی رابهر کړی، نو هغه به د آخری بچ شوی کس نه تپوس وکړی، ”آیا تا سره نور څوک شته؟“ نو هغه به وائی چې، ”نه،“ نو کله چې هغه ورته قسم خوړل غواړی، نو بیا به هغه ورته ووائی چې، ”چپ شه، مونږ له په کار دی چې د مالِک خُدائ نوم وانۀ خلو.“ ﴿۱۱﴾ کله چې مالِک خُدائ حکم وکړی، نو بیا به هغه غټ او واړۀ کورونه دړې وړې کړی. ﴿۱۲﴾ آیا آسونه په غټو کاڼو کښې منډې وهلے شی؟ آیا څوک په غوَیانو باندې سمندر قلبه کولے شی؟ خو تاسو اِنصاف په ګندیر بدل کړے دے او د صداقت مېوه مو په بدۍ بدله کړې ده. ﴿۱۳﴾ تاسو د لودبار په فتح خوشحالی کوئ، او وایئ چې، ”آیا مونږ په خپل طاقت سره قرنَیم نۀ دے نیولے څۀ؟“ ﴿۱۴﴾ مالِک خُدائ، ربُ الافواج په خپله فرمائی چې، ”اے بنی اِسرائیله، زۀ به ستا خلاف یو قوم درولېږم، چې په تاسو به د لیبوحمات نه تر عرابه وادۍ پورې ظلم کوی.“

د قحطی د مُلخانو په حقله رویا

۷ ﴿۱﴾ قادر مطلق خُدائ ما ته په رویا کښې دا وښودل چې، هغۀ د قحطی مُلخانو لښکرې د حملې دپاره تیارولې. دا په هغه وخت کښې وشول کله چې د بادشاه د برخې ورومبے فصل رېبلے شوے وو او د دوېم فصل د راختلو وخت وو. ﴿۲﴾ ما په خپله رویا کښې ولیدل چې د قحطی مُلخانو د زمکې ټول شینکے وخوړلو، نو بیا ما ووئیل چې، ”اے قادر مطلق خُدایه مونږ معاف کړه، ګنې مونږ به ژوندی پاتې نۀ شُو، ځکه چې د بنی اِسرائیلو قوم ډېر وړوکے دے.“ ﴿۳﴾ نو مالِک خُدائ خپله فېصله بدله کړه، چې، ”داسې به بیا کله ونۀ شی،“ مالِک خُدائ وفرمائیل.

د اور په حقله رویا

﴿۴﴾ نو قادر مطلق خُدائ ما ته بله رویا وښودله، په رویا کښې ما وکتل چې هغه تیارے کوی چې خپلو خلقو له د غټ اور په ذریعه سزا ورکړی. هغه اور د سمندر بېخ وسوزولو او ټوله زمکه یې تباه کړه. ﴿۵﴾ نو بیا ما چغې کړې، ”اے قادر مطلق خُدایه زۀ تا ته زاری کوم، بس کړه. ګنې مونږ به ژوندی پاتې نۀ شُو، ځکه چې د بنی اِسرائیلو قوم ډېر کمزورے دے.“ ﴿۶﴾ نو مالِک خُدائ خپله فېصله بدله کړه، چې، ”داسې به بیا کله ونۀ شی.“ مالِک قادر مطلق خُدائ دا وفرمائیل.

د سال په حقله رویا

﴿۷﴾ نو بیا ما ته مالِک خُدائ یوه بله رویا وښودله. په دې کښې ما ولیدل چې مالِک خُدائ د یو داسې دېوال په خوا کښې ولاړ وو چې د سال سره جوړ وو او د هغۀ په لاس کښې سال وو. ﴿۸﴾ او مالِک خُدائ زما نه تپوس وکړو چې، ”عاموسه، تا ته څۀ ښکاری؟“ نو ما ورته جواب ورکړو چې، ”سال.“ بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”وګوره، زۀ د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په مینځ کښې سال لګوم، زۀ به نور د هغوئ ګناهونه پرې نۀ ږدم. ﴿۹﴾ په کومو علاقائی عبادتخانو کښې چې د اِسحاق اولاد عبادت کولو هغه به تباه شی او د بنی اِسرائیلو مقدس ځایونه به هم کنډرې شی، او زۀ به د یربعام خاندان نیست و نابود کړم.“

عاموس او امصیاه

﴿۱۰﴾ نو بیا د بیت‌ایل اِمام امصیاه د اِسرائیل بادشاه یربعام له دا خبر ورولېږلو چې، ”عاموس د بنی اِسرائیلو په مینځ کښې ستا خلاف سازشونه جوړوی. د هغۀ وینا د برداشت نه بهر ده. ﴿۱۱﴾ ځکه چې عاموس داسې فرمائی چې، یربعام به په تُوره مړ شی، او بنی اِسرائیل به د خپل مُلک نه پردی مُلک ته جلاوطن کړے شی.“ ﴿۱۲﴾ بیا امصیاه عاموس ته ووئیل، ”اے رویا کتونکیه،

دلته نه اوځه. او واپس د يهوداه مُلک ته لاړ شه. هلته خپل رزق وګټه او هلته خپلې پيشګويانې کوه. ۱۳ دلته په بيت‌ايل کښې نورې پيشګويانې مۀ کوه، ځکه چې بادشاهى محل او بادشاهى عبادتخانه دلته ده.“ ۱۴ خو عاموس امصياه ته جواب ورکړو، ”نۀ زۀ پېغمبر يم او نۀ د پېغمبر زوئ يم، زۀ صرف يو شپون يم او د اينځر د ونو خيال هم ساتم. ۱۵ خو مالِک خُدائ زۀ د شپونتوب نه راروان کړم او حُکم يې راکړو چې، لاړ شه او زما خلقو اِسرائيل ته پيشګوئي وکړه. ۱۶ نو بيا اوس د مالِک خُدائ کلام ته غوږ شه. تۀ وائې چې، د بنى اِسرائيل خلاف پيشګوئي مۀ کوه. او د اِسحاق د قوم خلاف تبليغ بند کړه. ۱۷ نو په دې وجه مالِک خُدائ دا فرمائى چې، ستا ښځې نه به د ښار کنجره جوړه شى، او ستا زامن او لوڼه به په تُوره مړۀ شى. ستا مُلک به ناپ کړے شى او تقسيم به شى، او تۀ به په خپله په يو ناپاک مُلک کښې مړ شې. او بنى اِسرائيل به د خپل مُلک نه پردى مُلک ته جلاوطن کړے شى.“

د پخې مېوې د ټوکرى رويا ليدل

۸ ۱ ما ته مالِک خُدائ يوه بله رويا وښودله. په دې کښې مې د پخې مېوې يوه ټوکرى وليدله. ۲ مالِک خُدائ تپوس وکړو، ”اے عاموسه، تا څۀ وليدل؟“ نو ما ورته جواب ورکړو، ”د پخې مېوې ډکه ټوکرى مې وليدله.“ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”زما د خلقو بنى اِسرائيلو دپاره وخت پوخ شوے دے، زۀ به نور هغوئ د سزا نه بغېر نۀ پرېږدم.“ ۳ قادر مطلق خُدائ فرمائى، ”په هغه ورځ، به د عبادتخانې سندرې په ژړا او ماتم بدلې شى. ډېر مړى به په هر ځائ کښې په خاموشى پراتۀ وى.“

د بنى اِسرائيلو تباهى

۴ واورئ اے هغه خلقو څوک چې ضرورتمند راغورزوئ او د مُلک غريبانان تباه کوئ. ۵ تاسو خپل ځان سره وايئ چې، ”کله به د نوې مياشت ورځ ختمه شى او کله به د سبت ورځ تېره شى چې مونږ خپل د غلې ګودامونه کولاو کړُو او غله خرڅه کړُو؟ او مونږ ناپ تول کښې چل وَل وکړُو، او د څيزونو قيمتونه اوچت کړُو، او په تله کښې ټګى او دوکه وکړُو. ۶ غريبانان په سپينو زرو او ضرورتمند په يوه جوړه څپلو اخلو، او غنم هم د بوسو سره خرڅوو.“ ۷ هغه مالِک خُدائ چې يعقوب ورباندې فخر کوى قسم وکړو چې، ”زۀ به هيڅکله هغه کارونه هېر نۀ کړم چې دوئ کړى دى. ۸ د دې په وجه به زمکه ولړزيږى او څوک هم چې په دې مُلک کښې اوسيږى هغه به ماتم کوى. لکه څنګه چې په مِصر کښې د نيل درياب د سېلاب په وخت کښې اوچتيږى داسې به ټوله زمکه اوچته شى، او بيا به دوباره کښېنى.“ ۹ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى، ”په هغه ورځ به زۀ نمر په نيمه ورځ ښکته کړم او په زمکه به په رڼا ورځ تيارۀ راولم. ۱۰ زۀ به ستاسو مذهبى اخترونه په ماتم بدل کړم او ستاسو د خوشحالۍ ټولې سندرې به د غم په سندرو بدلې کړم. زۀ به په ټولو د ټاټ جامې واغوندمه او سرونه به پرې ګنجيان کړم. خلق به داسې ماتم کوى لکه چې ابک يو زوئ يې مړ وى. هغه ورځ به څومره سخته وى.“ ۱۱ قادر مطلق خُدائ فرمائى، ”هغه ورځې راروانې دى، کله چې زۀ په زمکه باندې قحط راولم. خو دا به د لوږې او تندې قحط نۀ وى، بلکې دا به د خُدائ پاک د کلام د نۀ اورېدلو قحط وى. ۱۲ خلق به د يو سمندر نه بل سمندر پورې او د شمال نه تر مشرق پورې ګرځى، چې د مالِک خُدائ کلام ولټوى، خو دوئ به يې پيدا نۀ کړى. ۱۳ په هغه ورځ به ښائسته پېغلې او ځوانان د تندې نه بې‌هوشه شى. ۱۴ کوم خلق چې د سامريه په شرمېدلو بُتانو قسم خورى، او يا وائى چې اے دان، زمونږ دې ستا په خُدائ قسم وى، او يا وائى چې اے بيرسبع، زمونږ دې ستا په خُدائ قسم وى، نو داسې خلق به راوغورزيږى او بيا به د پاڅېدو جوګه نۀ وى.“

بنى اِسرائيل به تباه کړے شى

۹ ۱ ما وليدل چې مالِک خُدائ د قربان‌ګاه سره ولاړ وو. او هغۀ وفرمائيل چې، ”د عبادتګاه د ستنو پاس سرونه ووهئ چې بنيادونه يې ولړزيږى. د خلقو په سرونو يې ښکته راوغورزوئ، څوک چې ژوندى پاتې شى هغوئ به زۀ په تُوره مړۀ کړم. يو به هم

ونۀ تښتی، او هيڅ څوک به پاتې نۀ شی. ۲ کۀ هغوئ زمکه وکنی او لاندې عالمِ ارواح ته هم کوز شی، نو زما لاسونه به يې د
هلته نه هم راوباسی. کۀ هغوئ آسمان ته هم وخيژی، نو زۀ به يې هلته نه ښکته راکوز کړم. ۳ کۀ هغوئ د کرمل غر په سر هم
خپل ځانونه پټ کړی، زۀ به يې هلته هم ولټوم او راګير به يې کړم. کۀ هغوئ زما نه د سمندر په بېخ کښې پټ شی، نو زۀ به هلته
سمندری مار له حُکم ورکړم چې وې چيچی. ۴ کۀ د هغوئ دشمنان هغوئ جلاوطن کړی، نو هلته به زۀ تُورې ته د هغوئ د
قتلولو حُکم ورکړم. زۀ به خپل نظر په هغوئ وساتم د هغوئ د فائدې دپاره نه بلکې د هغوئ د نقصان دپاره.“ ۵ مالِک خُدائ،
ربُ الافواج خُدائ، چې زمکې له لاس وروړی نو زمکه ويلې شی. او د هغې ټول خلق ماتم کوی. ټوله زمکه داسې اوچتيږی لکه
څنګه چې د سېلاب په وخت دريائے نيل راوچتيږی، او بيا واپس ښکته کيږی. ۶ د مالِک خُدائ محل بره تر آسمانه پورې
رسيږی، او د هغې بنياد يې په زمکه ايښے دے، هغه د سمندر نه اوبۀ راوباسی او د باران په شکل يې دوباره په زمکه راوروی. د
هغۀ نوم مالِک خُدائ دے. ۷ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، ولې تاسو ګنې ما ته د ايتهوپيا د خلقو نه ډېر اهم نۀ يئ
څۀ؟ ما بنی اِسرائيل د مِصر نه راوويستل، خو ما فلستيان هم د کريتې نه او آراميان مې د قير نه هم راوويستل. ۸ ګوره، زۀ
قادر مطلق خُدائ د بنی اِسرائيلو ګناهګاره قوم وينم. زۀ به دا د زمکې د مخ نه ختم کړم. خو زۀ به هيڅکله د يعقوب خاندان
مکمل نۀ ختموم. مالِک خُدائ فرمائی. ۹ نو زۀ به حُکم ورکړم، او زۀ به د بنی اِسرائيلو قوم په نورو قومونو کښې داسې چاڼ
کړم لکه څنګه چې په چج غله چاڼ کيږی، او يو کاڼے به هم په غله کښې ترې نه لاړ نۀ شی. ۱۰ ټول ګناه ګار چې زما په خلقو
کښې دی په تُوره به مړۀ شی، هغوئ ټول به مړۀ شی چې داسې وائی، نۀ به په مونږ آفت راځی او نۀ به تباه کيږُو.

د بنی اِسرائيلو بيا آبادېدل

۱۱ په هغه ورځ به زۀ د داؤد نړېدلے کور بيا آباد کړم. زۀ به د دې خراب شوی دېوالونه جوړ کړم او کنډر به يې بيا ودان کړم
او لکه د پخوا په شان به يې بيا آباد کړم، ۱۲ نو بنی اِسرائيل به د ادوم په پاتې ځايونو قبضه وکړی او په ټولو هغه قومونو به
قبضه وکړی چې زما په نوم دی.“ دا د مالِک خُدائ فرمان دے، څوک چې به دا هر څۀ کوی. ۱۳ مالِک خُدائ فرمائی چې،
”هغه ورځې راروانې دی چې فصلونه به ډېر زيات وی. او فصل ريبلو له به دومره وخت پکار وی چې قُلبه کوونکی به فصل
ريبونکو پسې زمکه تياروی. د انګورو فصل به هم، هم داسې وی، د انګورو د زياتوالی په وجه به د هغې نه د رس ويستلو دپاره
دومره وخت پکار وی چې ورسره به تخم کرونکی خپل کر شروع کړی. د زياتوالی له وجې به نوی مے د غرونو نه راڅاڅی او د
ټولو غونډو نه به رابهيږی. ۱۴ زۀ به خپل جلاوطنه خلق بنی اِسرائيل واپس راولم، هغوئ به خپل کنډر شوی ښارونه بيا آباد
کړی او په کښې به اوسيږی، هغوئ به د انګورو باغونه وکَری او د دې مے به څښی، هغوئ به باغونه وکَری او د دې ميوه به
خوری. ۱۵ زۀ به بنی اِسرائيل د هغوئ په خپل مُلک کښې وکَرم، او دوئ به هيڅکله بيا د بېخ نه راونۀ ويستلے شی د هغه مُلک
نه چې ما ورته ورکړے دے،“ ستاسو مالِک خُدائ دا فرمائی.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹